

UCHWAŁA Nr 57 RADY MINISTRÓW

z dnia 29 stycznia 1963 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie zasad gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw przemysłowych objętych planowaniem centralnym.

Na podstawie art. 9 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 18, poz. 111) Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 387 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1960 r. w sprawie zasad gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw przemysłowych objętych planowaniem centralnym (Monitor Polski z 1960 r. Nr 91, poz. 411 i z 1961 r. Nr 79, poz. 329) wprowadza się następujące zmiany:

1) po § 16 dodaje się § 16a w brzmieniu:

„§ 16a. 1. Pozostałe wpływy na fundusz rozwoju z innych źródeł poza odpisami z zysku i dotacjami z budżetu bądź od jednostek nadrzędnych nie mogą przekroczyć 35% funduszu rozwoju planowanego na dany rok.

2. W uzasadnionych przypadkach właściwe oddziały banku finansującego mogą wyrazić zgodę na podwyższenie procentu pozostałych wpływów na fundusz rozwoju, o których mowa w ust. 1, do wysokości 50% funduszu rozwoju planowanego na dany rok. Przepis ten powinien być stosowany przede wszystkim w odniesieniu do przedsiębiorstw prowadzących i patronackich.

3. Wpływy z pozostałych źródeł przekraczające granicę określoną w ust. 1 lub ust. 2 przedsiębiorstwa przelewają na fundusz rezerwowy zjednoczenia.”

2) po § 35 dodaje się § 35a w brzmieniu:

„§ 35a. 1. Podstawę do ustalenia nadwyżek bądź niedoborów środków obrotowych przedsiębiorstw na początek roku stanowi normatyw ustalony przez przedsiębiorstwo i uzgodniony z oddziałem właściwego banku finansującego.

2. W razie niezgodnienia z oddziałem właściwego banku finansującego wysokości normatywu wielkość tę ustala dyrektor zjednoczenia w porozumieniu z dyrektorem wojewódzkiego oddziału właściwego banku, a w razie niezgodnienia również na tym szczeblu — minister w porozumieniu z prezesem lub dyrektorem naczelnym właściwego banku.”;

3) w § 38:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W razie zmniejszenia normatywu środków obrotowych zwolnione w tej drodze środki podlegają zablokowaniu na odrębnym rachunku bankowym do końca roku sprawozdawczego, a następnie przelaniu na fundusz rozwoju przedsiębiorstwa.”;

b) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Jeżeli do końca roku wartość zapasów środków obrotowych przedsiębiorstwa zmniejszy się co najmniej o kwotę równą kwocie zmniejszenia normatywu środków obrotowych, środki, o których mowa w ust. 2, mogą być przebrane na fundusz inwestycyjno-remontowy. Jeżeli natomiast zmniejszenie zapasów środków obrotowych jest

niższe od kwoty zmniejszenia normatywu, na fundusz inwestycyjno-remontowy przedsiębiorstwo może przeznaczyć wyłącznie część środków, o których mowa w ust. 2, równą spadkowi zapasów środków obrotowych. Pozostała część środków pozostaje na rachunku funduszu rozwoju.

4. W uzasadnionych przypadkach właściwy wojewódzki oddział banku może na wniosek zjednoczenia wyrazić zgodę na ustalenie kwoty, o której mowa w ust. 2, w wysokości odmiennej od ustalonej w ust. 3.”;

4) § 39 otrzymuje brzmienie:

„§ 39. 1. Jeżeli normatyw środków obrotowych przedsiębiorstwa ustalony został na zbyt niskim poziomie, niezgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami, bank w uzgodnieniu ze zjednoczeniem powinien w granicach środków przekazanych z funduszu rozwoju na fundusz inwestycyjno-remontowy blokować odpowiednio nie zaangażowane kwoty na rachunku funduszu inwestycyjno-remontowego do końca roku.

2. Jeżeli przedsiębiorstwo ustali normatyw środków obrotowych na zbyt wysokim poziomie, nie odpowiadającym jego rzeczywistym potrzebom, zjednoczenie z własnej inicjatywy lub na wniosek banku powinno zarządzić zablokowanie części własnych funduszy obrotowych przedsiębiorstwa na odrębnym, oprocentowanym rachunku bankowym na ściśle określony czas, nie dłuższy jednak niż do końca roku.

3. Zablokowanie części własnych funduszy obrotowych przedsiębiorstwa w trybie podanym w ust. 2 nastąpić powinno również w przypadku, gdy w ciągu roku powstaje w przedsiębiorstwie nadmiar własnych funduszy obrotowych spowodowany nieprzestrzeganiem zasad rozliczeń lub innymi przyczynami powodującymi nieprawidłowe gromadzenie zapasów.”;

5) w § 54 ust. 5 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w wysokości 90% jako wpłata do budżetu; w razie gdy z planowanego podziału zysku wynika roczny planowany procent wpłat z zysku do budżetu w wysokości przekraczającej 90%, przyjmuje się procent wynikający z planowanego podziału zysku,”.

§ 2. Minister Finansów ogłosi w Monitorze Polskim jednolity tekst uchwały nr 387 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1960 r. w sprawie zasad gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw przemysłowych objętych planowaniem centralnym z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji rozdziałów, paragrafów, ustępów i punktów.

§ 3. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Finansów i innym zainteresowanym ministrom.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1963 r., z wyjątkiem przepisu § 1 pkt 3, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1964 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz